

Református Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség
időszakos kiadványa
1. szám - 2020. november 13.

Felelős szerkesztők:
Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok



„Örüljete az Úrban mindenkor!

Ismét mondom: örüljete.

A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

(Fil 4,4-7)

Hogyan lehet örülni, amikor valamilyen veszteség ér bennünket, ha bajba kerülünk, amikor valaki a családban megbetegszik? Miként tudnánk önfeledten örülni most, amikor a vírushelyzet megbénít bennünket, amikor azt látjuk, hogy a járvány miatt megváltozott az életünk, és a mindennapok megszokott rendje teljesen átalakult?

Szinte csak rossz híreket hallunk a híradásokból, hiszen a járvány naponta ezreket betegít meg, és a járvány szövődményeinek következtében százak térnek haza Teremtő Urunkhoz. Szomorúság, gyász, aggodalom, félelem, szorongás, kétségbeesés, bizonytalanság vesz körül bennünket, és bizony ilyen körülmények között nagyon nehezünkre esik örülni.

A fenti bibliai igeszakaszban Pál apostol mégis ezt üzeni nekünk: ***„Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom, örüljete.”*** S bár jó hallani ezt a biztatást, de talán most az lenne a legtermészetesebb válaszuk erre, hogy ne haragudj, Uram, de nem tudok örülni. A szívem tele van félelemmel, szorongással, mert nem tudom, hogy fogom átvészelni ezt az embert próbáló időszakot.

Néha-néha természetesen vannak örömteli pillanataink. De hogy mindig örüljünk? Az lehetetlen. Az ige mégis erre bátorít: ***„Örüljete az Úrban mindenkor. Ismét mondom, örüljete.”***

Van egy végtelenül bájos könyv, aminek *Az élet játéka* a címe. Ez a regény egy lelkész kislányáról szól, aki korán elveszíti édesanyját, majd 7 évesen édesapját is. Még egészen kicsi korában az édesapja tanít neki egy játékot: meg kell keresni minden élethelyzetben azt, aminek örülni lehet. A főhős, Pollyanna derűje és életszeretete az egész falu életét megváltoztatja, mert mindenkinek megtanítja a játékát. Mert nem csak az tud örülni az életnek, akinek semmi gondja nincs, hanem mindenki.

Máig ható üzenete van ennek a majd' 100 évvel ezelőtt írt könyvnek: kesergés helyett minden élethelyzetben keressük a jót, azt, ami Isten iránti hálaadásra indíthat bennünket, hogy ezáltal tegyük örömtelibbé az életünket.

Pál apostol szívében olyan öröm volt, amelyet nem befolyásoltak a külső körülmények. Amikor ezeket a szavakat írja a filippieknek, éppen börtönben volt. Nem sok oka lehetett az örömré, mégis örvendező tudott maradni a szíve egy sötét, bűzös zárkában is. Számára az öröm nem egy egyszerű érzés volt, ami külső negatív hatásokra könnyen megváltozik.

Az ő öröme egy állapot volt: az Úrban örült. Tudta, hogy ha megismerjük az Istent, és elfogadjuk kegyelmét, akkor biztosak lehetünk abban, hogy történjen bármi, Ő mellettünk áll, és gondviselő kegyelme felemel bennünket még a legnagyobb mélységekből is.

Ezt az örömet senki és semmi el nem veheti tőlünk. Ezért békességünk lehet és örülhetünk akkor is, ha körülöttünk minden olyan zűrzavarosnak, bizonytalannak és kilátástalannak látszik.

„Az Úr közel.” - Pál és az első keresztyének azt hitték, hogy Jézus hamarosan visszatér. Nem lett igazuk. Azóta eltelt csaknem 2000 év, de az Úr Jézus még mindig nem tért vissza, hogy megítélje ezt a világot. Isten jobbján ül, ennek ellenére mégis közel lehet hozzánk.

Közel lehet hozzád és hozzám az Isten, és ez erőt, reménységet és örömet adhat minden körülmények között. Különösen most, ebben a bizonytalan, vészterhes időszakban. Hiszem, hogy Pálnak is ez adott erőt a börtönben: itt sem vagyok egyedül, mert Ő velem van.

Ez lehet a legnagyobb vigasztalás számunkra: Isten velem van! Nincs mitől félnem, mert a vírushelyzet okozta veszélyhelyzetben is velem van az Úr! Történjen bármi az életemben, én az Ő kegyelmében és kegyelméből élek!

Ezért örvendezhetek annak ellenére, hogy gyenge, beteg, magányos, elszigetelt és kiszolgáltatott vagyok, hogy rossz híreket hallok, hogy szomorú a szívem... Hogyan? Imádságos és hálás szívvel!

„Semmiért ne aggódjatok” – int az apostol. Egy sereg dolgot felsorolhatnánk most is, ami miatt aggódnunk kellene. De az Úrban való öröm, amiről Pál beszél - tehát az a tudat, hogy Ő mindig mellettünk áll gondviselő

és megsegítő kegyelmével, bármi fenyegetés is bennünket – megnyitja és csillapítja az aggodalmunkat.

Keressük ezt a belső örömet naponként. Tudatosan kutassuk, hogy minek lehet örülni, hogy mi mindennel ajándékoz meg bennünket az Isten, amiért hálát adhatunk neki naponként. Pál apostol erre biztatta a börtönből a filippieket, de ugyanakkor bennünket is. Adjuk oda minden egyes napon a félelmeinket, az aggodalmainkat imádságban az Istennek, és higgyük, hogy Ő megadja nekünk azt az örömet és lelki békességet, amire a leginkább szükségünk van. Ámen.

Imádkozzunk!

Gondviselő, kegyelmes Istenünk a Jézus Krisztus által! Hálaadással megköszönjük, hogy neked gondod van az egész teremtett világra, és benne rólunk, sokszor oly hűtlen gyermekeidről is gondot viselsz.

Köszönjük az erőt, a biztatást, a bátorítást, azt, hogy adsz erőt és türelmet minden egyes új naphoz. Alázattal kérünk, hogy minden bűnünk és gyarlóságunk ellenére se vess el minket, hanem irgalmasságod és könyörülő szereteted legyen a mi biztos menedékünk ebben a nehéz időszakban.

Foháskodunk hozzád a járvány megszűnéséért. Te gyógyítsd a koronavírus által megfertőzötteket, erősítsd a szenvedőket, vigasztald a gyászolókat, légy támasza a gyógyítóknak, az egészségügyi dolgozóknak. Te adj bölcsességet és hitet országunk felelős vezetőinek, döntéshozóinak.

*Magányunkban Te légy a társunk, szorongásunkban reménységünk, csüggedésünkben egyedüli vigasztalásunk, szomorúságunkban az örömünk. Könyörgünk, gyógyító kezed terjeszd ki ránk, országunkra, nemzetünkre! Könyörülj rajtunk és áraszd ki ránk megsegítő kegyelmedet. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.
Mi Atyánk....*

Énekeljünk!

(A 42. zsoltár dallamára)

„Istenre bízom magamat, magamban nem bízhatom; Ő formált s tudja dolgomat, lelkem ezzel biztatom. E világ szép formája az Ő keze munkája. mit félek? – mondom merészen: Istenem és Atyám léssen.

Öröktől fogva ismerte, hogy mire lesz szükségem. Éltem határát kimérte, szükségem s elégségem. Lelkem, hát mi süllyedsz? A hitben mit csüggedsz? Egy kis bajt nem győznél-e meg? Hogy tántorítana ez meg?

Tudja Isten kívánságod, ád is, mert csak ő adhat. De bölcs, Uram, Te jóságod, tudod: sok elmaradhat. Tudom: gondod reám nagy, mivel édes Atyám vagy; Mint akarod, hát úgy legyen! Másként hinnem volna szégyen.”
(Református Énekeskönyvünk 269. dicséretének 1-3. verse)

Hirdetések:

A járványveszély fokozódása miatt zsinati utasításra a Szabadszállási Református Egyházközségben 2020. november 11-től visszavonásig minden istentisztelet és egyéb gyülekezeti alkalom elmarad.

Mivel bezárt templomunkban jelenleg perselyadomány fizetésére nincs mód, banki átutalással vagy pénztári befizetéssel van lehetőségünk gyülekezetünk működésének, fenntartásának támogatására. Szeretettel és köszönettel fogadunk minden adományt. A Szabadszállási Református Egyházközség bankszámlaszáma: 11732356-20020062.

A lelkeszi hivatalban irodai ügyeletet tartunk a kialakult rend szerint
(kedd: 15.00-17.00, szerda: 10.00-12.00, csütörtök: 10.00-12.00).

Elérhetőek vagyunk telefonon (06-30/010-8213), e-mailben (szabadszallas@reformatus.hu), gyülekezetünk Facebook-oldalán, valamint egyházközségünk weboldalán (www.szabadszallasireformatus.hu).

November 12-én emlékharang szól **Budai Károlyné Káldi Iлона** emlékére, aki 40 éve ment el a minden élők útján.

November 14-én 11.00 órakor veszünk végső búcsút **Jobbágy József** 79 évét élt testvérünktől, aki október 30-án hunyt el.

Kovácsné Mankovics Rozália 74 évét élt testvérünket november 6-án szólította magához mindenható Istenünk. Temetése november 23-án 11.00 órakor lesz.

Hordozzuk imádságban a gyászoló és kegyelettel emlékező testvéreinket!

Kérünk mindenkit, hogy valamennyi járványügyi rendelkezést példamutatóan tartson be. Otthoni csendességeinkben kitartóan hordozzuk imádságban a betegeket, valamint az egészségügyi dolgozókat. Imádkozzunk a járvány megszűnéséért, a felelős döntéshozókért, református egyházunkért, magyar nemzetünkért itthon és határainkon túl is!

„Hű az Isten!” (1Kor 1,9)

Isten gondviselésében és megsegítő
kegyelmében bízva:
Pálincás Gyula és Pálincásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok